

Banker i betydelig Grad vanskeliggjøres, dels at de Byer, der endnu ikke have noget Bankinstitut, vanskelig vilde komme i Besiddelse af dette for Omsetningens Lettelse betydningsfulde Gode, og dels endelig at de bestaaende Banker i de større Provindsbyer blive fritagne for en Konkurrence med nye Instituter, der netop kunde være i høj Grad i Befolkningens Interesse.

Ved den foreslaaede strenge Fremgangsmaade overfor fremtidige Banker er man efter Mindretallets Mening fravegen det Standpunkt, man i det Hele har indtaget overfor Lovforslaget, idet man principielt har indtaget det Standpunkt, ikke at gribe mere end høist nødvendigt ind i de bestaaende Forhold og i disses naturlige Udvikling for Sparekassernes Vedkommende og derfor væsentlig kun har indskrænket disses Frihed ved at underkaste dem visse Kontrolbestemmelser fra Statens Side, der skulle forhindre en fortsat letfindig eller endog bedragerisk Styrelse af Kassernes Midler. Den samme Hensynsfuldhed overfor Bankerne har man derimod ikke ment at behøve at iagttage, thi at de bestaaende Banker faae Ret til under visse Betingelser at fortsætte deres hidtidige Virksomhed er nærmest at opfatte som en Overgangsbestemmelse. Man betragter Sammenblanding af Bank- og Sparekasservirksomheder som saa fordelrigelig, at man vil undvæge alle fremtidige Banker Lovgivningens Begunstigelser og derved umuliggjøre dem at modtage Sparekasseindskud, medens man dog samtidig ikke har været at gjøre Forbringeren fuldstændig og forbyde Sparekasserne i hvert Fald indtil en vis Grad at drive Bankforeretninger. Følgen deraf vil formentlig med Nødvendighed blive, at Lovens Hensigt at holde Sparekassernes Midler udenfor de forskjelligartede Bankforeretninger, til en vis Grad vil blive illusorisk, da Forholdene ville medføre, at, hvor der ingen Bank findes, vil den lokale Sparekasse tvinges til gradvis at indlade sig paa Pengeoperationer, der ligge udenfor den simple og sikre Anbringelse af Sparekassemidler.

Denne Mindretalsbetragtning hviler paa den Opfattelse af de økonomiske Forhold, navnlig i Kjøbstæderne, at det er et i mange Tilfælde uundværligt Gode, at der findes Banker med rigelige Midler trindt om i Landet, og at, saaledes som Forholdene ere og i de mindre Byer til enhver Tid formentlig maa være, vilde de fornødne Midler til at lette Omsetningen, hvad jo slet ikke er Sparekassernes Formaal, særdeles vanskelig kunne komme tilstede udelukkende i Form af disponibel Aktiekapital, og en Unddragelse af Sparekassemidlerne vil derfor medføre en Svækkelse af Bankvirksomheden trindt om i Landet, som kun kan staa Omsetningen i det Hele og derfor ikke bør finde Sted, naar andre Veie til at sikre dem, der maatte betroe Bankerne deres Sparemidler, kunne findes. Mindretallet maa overhovedet anse det som en altfor ensidig Opfattelse af

Lovgivningsmagtens Forborg for Sparerne, at andre for det økonomiske Liv nyttige Virksomheder skulde heimes paa deres Omraader, fordi Sparerne, naar de ikke vilde benytte de nu af Statsmagten kontrolerede Sparekasser, for enhver Pris skulle sikres mod mulige Tab.

For at oplyse om den Rolle, Sparemidlers Anbringelse hidtil har spillet i Bankernes Virksomhed, skal Mindretallet blot fremhøve at der indestod ved de ultimo 1878 foretagne Opgjørelser i Landets 34 Provindsbanker, med Fradrag af den fallerede Jyns Folkbank, 29,486,528 Kr., medens Aktiekapitalen samtidig kun var 12,851,988 Kr. Medens Mindretallet derfor ikke kan finde det rigtigt at sætte som Lovgivningens Maal at stræbe efter at unddrage Bankvirksomheden den væsentligste Del af de Midler, den hidtil har benyttet, og samtidig derved lade Sparekasserne, som langt mindre ere istand til at tilfredsstille Kravene til en Bankvirksomhed, ind paa en saadan, er Mindretallet selvfølgelig ikke blind for de Fare, der for Sparerne ere forbundne med at anbringe deres Midler i Bankerne, og man er derfor fremkommen med et Endringsforslag til Udvalgets Affattelse af § 11, der gaa ud paa at tilstaa Bankerne de hidtil tilstaaede Sparekassesebestemmelser, mod at de til enhver Tid have en effektiv indbetalt Aktiekapital af mindst 25 pCt. af Institutets samtlige Gjældsposter. Der vil ved en sliq Bestemmelse opnaas en høj Grad af Sandsynlighed for, at Instituttet, naar dets Foretagender ikke ere Spindekonstruktioner, selv om Uheld maatte ramme det, vil have Dækning for de det betroede Sparekassemidler.

At Sparekassenspektøren, for at denne Bestemmelse kan faae den fornødne praktiske Betydning, maa have Ret til at foretage det i saa Henseende fornødne Eftersyn hos Bankerne og fordrø Oplysninger meddelt, er indlysende; men at Bankerne skulle underkastes selve Lovens almindelige Bestemmelse, er en Fordring, som vanskelig kan modtages af disse, og som formentlig ogsaa er baade unødvendig og uberettiget, da de 25 pCt. Aktiekapital er den Sikkerhed, der fordres af Bankerne, medens Sparekassenspektørens stadige Kontrol og Ret til hurtig Indskriden skal yde Sikkerheden overfor Sparekasserne, af hvilke der efter Udvalgets foreliggende Forslag ikke fordres Resourcer af nogen Art, end ikke den allertærveligste Reserveresond.

Til Slutning skal Mindretallet tillade sig en Reservation mod den mulige Misforstaaelse af Flertallets Affattelse af § 11, at denne udtrykker det Samme som Lovforslaget, saaledes som det er forelagt af Indrengsministeren; thi da dette ved en Række Bestemmelser søgte at jordre mellem Sparekassernes og Bankernes Virksomhed og gav detaljerede Forskrifter for Sparekassemidlernes